

האומר פרק שלישי קידושין

עין משפט
נור מצוה

בשלמה לרבינו הוניא בן נמייל חיינו רבתי אמר לא שבב הנקי. טירט נקונטיק צלע כל קס סכין כל גל סקקי הול מלכני נרכס מהש זומע קוללה דורי מוסות ודקמץ לי ולחם כי סעימת וגוי סטייה לנו מפרק נינה קוללה לאכזבונא קמיימן הול אנטזונא נמיימן קוללה לאכזבונא קמיימן חרב האכלו אמר רבא ^ט מילחא גלגולניא nahma דרשער אקיישא ובצלוי דאמיר מיר פת פורני חריבה במלח ובצלים קשים לנוף כחרבות בשלמה לרבי הוניא בן גמליאל

הנחות הב"ח

ט' מוסך ר' ש'
מלוחה גולניינא. מל' נב' גולניינא. גולניינא. חנוך
הרבנן גול' ייז' דהמאטערן.
ט' גמרא ס' גול' ס' ס' גול'
וולדתס ס' ס' גול' טומ'תס ס' גול'
ולען מילן [ס' טומ'תס].
ט' ברכות מילן גול' ייז' ייז'
כמו עאנץ וויל' מילן ייז'
בעמיה דמאטערן ס' ס' מילן ייז'
פעריטס, מילן מילן ייז'
וחוין המהאריסטס ייז'
וילן ייז' ס' ס' מילן ייז'
ובבונשטיין.
ט' ע"ז. האילא אטערן דער זונען דער
את מאירנערתס ליל זונען דער
שאנגןעריך ז'ו' איזער
מקודערן. ז'ו' לאטערן.
ט' מילן מילן ז'ו' קז'ערן,
וילן ז'ו' פל' ז'ו' פל' ז'ו'
וילן ז'ו' ז'ו' ז'ו' ז'ו'
ט' נאטל'ין ז'ו' ז'ו' ז'ו'

טומך תוספות

א. דרשו בה (שהכחן):
חומר הילך הארץ. ב. קורין
חומר הילך הארץ. ג. קורין
ירש פולשו בשני עניינים.
חומר הארץ. ד. קורין
האכין כבירי בארכ' הנגלי
הנקי מפנוי. ס. ד. כבירי
יאצ' אליגני קורין מוכבש
בלובר אונדאנש ולו
ישאר לך ומי. ט. קורין
טוך: גני לשלוח נקחין
לארכ' חס' צבאי' נקחין
(ט) כלהור ישאר נקחין
נק' מושבון. ר. דרב' א-
ת ר' דרב' כהן בגדיל' ר' י-
בר בר יר שיטין הורי
מגיא קודם למפעטה. חומר
הארץ. ג. יר כיריך בדור
הוילוב לילכובין
מעשורות. ר' ריטב' א. (וע' ש-
ישוב לילכיב' שדי').
ו. הרשות מפנוי מפנוי
ה' חומר הארץ. ש. כיריך בדור
הוילוב פועל מיניה
כי התקולו מוא ביר' יראיל
את המבער דלעטן קורתה
משבעת דבר הינעם כיד.
ט. סמ'

תומ' ר' חזון
טבני, שלא הטענו, הוא
העשה את עצו (וילך)
לא פריש דברם שבלב
אין כבירם. לאחד
שיתולחן, קסבר הא ימי
אין קידוש חתפין
ביבכמה לשון, אינון
מלשונך. והROL זכר
שאל צד לשלוט ושבשי
אין כוח לתקוף. סבירות
ש שם תרומה לאפרען, נכו.

הרב האבל אמר ר' בא⁶ מילחא גלגולותא נהמא דישער אקוושא ובצלי' דאמר מор פת פורי רוחבה במלח ובצלים קשים לנוּ כחרבות בשלהמא לרבנן חנינא בן גמליאל הינוּ דסחיבי אם לא שכבי איש אורתך ולא שטיח טומואה תחת אישיך הנק' אלא לרבנן מאיר חנינא מיבעי ליה⁷ אמר ר' תנחים הנק' כחוב בשלהמא לר' מאיר הינוּ דסחיבי הנק' אלא לשבב איש הנק' ואם שכבי לא סדר⁸ אם לא שכבי איש הנק' ואם שכבי לא הנק' ולא הנק' אלא⁹ איסורא בעלמא קמ' ל' בשלהמא לרבנן מאיר הינוּ דסחיב¹⁰ הזה יתחטאכו ביום השלישי וכוכם השבעי יטרד ואם לא יתחטאנו ונוג' אלא לרבנן חנינא ב'ג' לממה לי' אצטראך סדר¹¹ מצוות הזה בא' שבשלישי ושבשיעי ו/or בכדר מניינו הדר' קמ' ל'¹² והזה הטעהור על הטמא ביום השישי וביום השבעי לממה לי' אצטראך סדר¹³ שלישי למעוטי שני שכבי夷 למעוטי שיש ר' בא ממעט בימי טהרה אבל הכא רעכבר¹⁴ בשלישי ובשבטני דקא מפש' בימי טהרה אמא שפיד דמי¹⁵ קמ' ל' וחטאו ביום השבעי לממה לי' אצטראך סדר¹⁶ אה מייל' א'ן לקרישם אבל להרומה בחדר נמי סגיא קמ' ל': מתן¹⁷ ה' המקודש את האשה ואמר כסבורה היהי שהיא בנת והרי היא לוייה לוייה והרי היא כהנת עניה והרי היא עשרה עשרה והרי היא עניה והרי הוא מקודשת מפני ישי'א הבושטן¹⁸ ארבעומבר לאשנה ברג' א'ם

מקודשת ל' לאחר שאותני או לאחר
שחתנייר' לאחר שאשתחרר או לאחר
שasthanחרר לאחר שםות בערך ואו לאחר
שםות אהותך לאחר שהללויך לך במק'
אינה מקודשת יוכן האמור להזכיר אם
ילדה אשתק נקבה הרי זו מקודשת ל'
אינה מקודשת ^ו(אם היהת אשת חברו
מעוברת והובר עברה דבריו קיימן ואם
ילדה נקבה מקודשת): גמ' רחנן הטעם אין
חוorman מן התוליש על המחוור ואם תרנו אין
תרומות תרומה בע מיניה רב אשי מלי יהנין
אמר פירות ערונה זו תלושים יהו תרומה
על פירות ערונה זו מוחברים פירות ערונה
זו מוחברים יהו תרומה על פירות ערונה
זו תלושים לבשיהם ונתלו מהו אל'
כל שבדו לאו כמחופר מעשה דמי
איתיביה האומר לאשה הרי את מקודשת
לי לאחר שאותנייר' לאחר שחתנייר' לאחר
שasthanחרר לאחר שםות אהותך לאחר
בערך לך במק' אינה מקודשת בשלמא
כולחו לאו בידו אלא גר הי בידו גר נמי לאו
בידו דאמר רבי חייא בר אבא אמר ר' יהנין
גר

גלוון הש"ס

הנחות הנר"א